

Ellen Robena Field

Bé
Năm Mới
&
những
truyện ngắn khác

NY dịch
Quyên Thái minh họa

[Dành cho lứa tuổi tiểu học]

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

Dịch theo bản tiếng Anh **Buttercup Gold and Other Stories**
của tác giả **Ellen Robena Field**
Xuất bản theo Hợp đồng sử dụng tác phẩm dịch
giữa Dịch giả và Nhà xuất bản Kim Đồng, 2024
Bản quyền hình ảnh bìa thuộc về Nhà xuất bản Kim Đồng, 2024

Trình bày bìa: **Kim Diệp**

"Quyển sách này mang tình yêu thương
đong đầy của tôi dành tặng cho các bé ở
trường mẫu giáo thân yêu, đặc biệt là cô bạn
nhỏ xinh của tôi."

– Alice Caro Wing

"Trẻ con là những thiên thần trong sáng,
ngày ngày khuyến răn nhắc nhở chúng ta
về cách yêu, sống hòa bình và lòng mang
hi vọng."

– Lowell

"Hãy đến đây nào, hỡi các con!
Thì thầm nói nhỏ ở bên tai
Điều chim và gió ngân nga hát
Trong màu nắng đẹp ngập bầu không."

Bé con tốt đẹp hơn tất cả
Những bản nhạc nhẹ từng ngân vang;
Vì con chính là vần thơ sống
Còn những điều kia chỉ vô hồn."

– Longfellow

"Và Thiên Nhiên, người bảo mẫu lão luyện
Bế đứa bé ngồi tì bên gối,
Khẽ khàng nói: 'Đây là quyển truyện
Cha đã viết tặng con này.'"

– Longfellow

Bé Năm Mới

Sáng sớm lạnh lẽo hôm ấy, Maurice choàng tỉnh khỏi giấc mơ mòng, cậu trở mình ngồi dậy lắng tai nghe. Cậu bé ngỡ ngợ như có ai đó đang gõ vào cửa sổ; nhưng dẫu ngoài kia sáng trắng vàng vạc, Thần Băng Giá vẫn mê mãi thả tuyết bay lả tả đầy trời, nên Maurice chẳng nhìn thấy gì qua khung kính mờ sương. Vậy nên cậu bé hãy còn ngái ngủ phải bò ra khỏi giường, mở cửa sổ mà hỏi nhỏ:

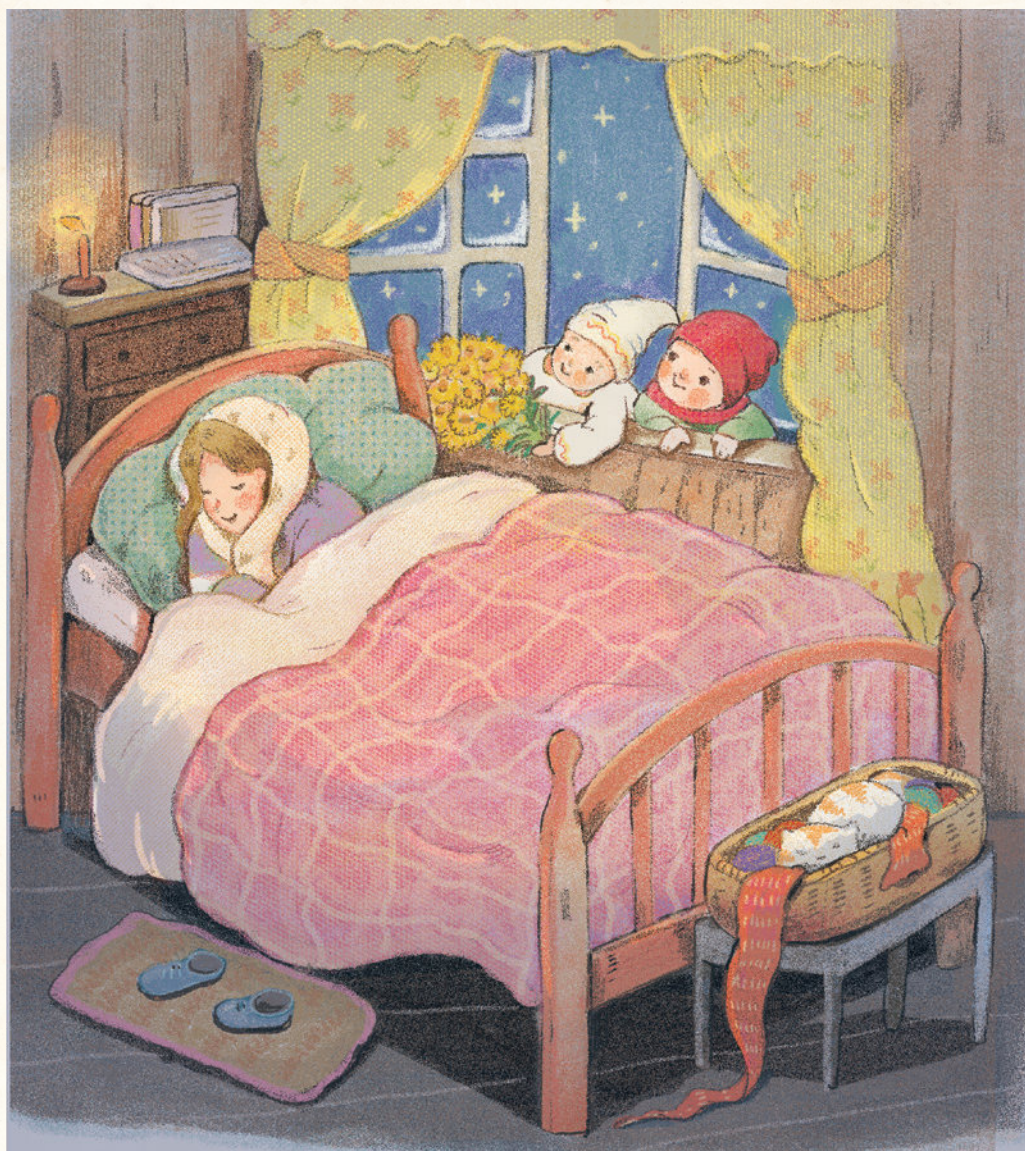
“Ai ở ngoài đó vậy ạ?”

“Là tớ đây.” Có giọng lạnh lạnh đáp. “Bé Năm Mới đây mà, ha ha! Và tớ hứa mang may mắn cho mọi người. Nhưng tớ nhỏ bé thế này, nên cần tìm ai đó giúp một tay chuyển những điều may mắn. Cậu có vui lòng ra đây giúp tớ không?”

“Ôi, trời lạnh lắm!” Maurice đáp. “Tớ thà quay về giường ấm áp của mình còn hơn.”

Cậu bé rùng mình khi Thần Băng Giá khẽ lướt qua, cù dưới cằm cậu những cái vuốt ve lạnh buốt.

“Không lạnh lắm đâu,” Bé Năm Mới thúc giục, “giúp tớ một tay, đi mà.”

Thế là Maurice nhanh nhanh chóng chóng xỏ quần áo ấm, rồi chạy ào ra sân. Đứng giữa khoảng sân có cậu nhóc tí má đỏ hây hây, hây còn nhỏ hơn Maurice nữa kìa, hai tay cậu đang kéo cái xe cút kít chất đầy những quà là quà. Bên này xe cút kít đầy sơn chữ “Yêu Thương”, bên kia sơn chữ “Lòng Tốt”. Vừa nhìn thấy Maurice, Bé Năm Mới liền reo lên:

“Cậu nắm chỗ này này, kéo giúp tớ nhé!”

Xe cút kít lao xuống dốc, rồi lại vượt lên ngọn đồi cao cho đến khi hai cậu bé nhìn thấy một túp lều cũ lụp xụp.

“Đây là nơi bọn mình sẽ trao món quà đầu tiên.” Bé Năm Mới bảo thế.

Maurice nhìn cậu, thắc mắc lắm lắm. “Sao lại thế, có ai sống ở đây đâu, mỗi ông cụ da đen giúp việc nhà mình; mà ông ấy đâu có con cái!”

“Chính ông cụ cần chúng mình giúp đấy,” Bé Năm Mới đáp, “vì người lớn cũng thích được quan tâm nhiều như trẻ con vậy. Cậu xúc tuyết mở lối vào nhà giúp ông cụ nhé, còn tớ đi lấy quà.”

Và thế là những đôi bàn tay nhỏ bé tất bật mang quần áo ấm, củi khô, cùng bữa tối tân niên đặt trước cửa nhà ông cụ. Bé Năm Mới vừa làm vừa hát líu lo:

“Ha ha, ta là Năm Mới bé con!

Vượt bao băng tuyết núi non tới nhà,

Rung chuông, khúc nhạc trao quà;

Mở toang cửa đón lộc vào đầu năm.”

Cụ Joe nghe tiếng hát bên ngoài liền bước ra mở cửa. Cụ nhìn thấy những món quà đáng yêu đó thì sung sướng đến nỗi hai gò má giàn giụa nước mắt. Cụ mang quà vào nhà, miệng thì thầm:

“Ôn Người lòng lành đã ghé đây đêm nay.”

“Giờ chúng ta đi đâu tiếp?” Maurice hỏi lúc cả hai đứa đẩy xe cút kít xuống đồi.

“Mình tặng hoa một cô gái tội nghiệp đang bị ốm.” Bé Năm Mới đáp.

